

ταξὺ αὐτῶν μάχαιραν πρὸς ἀκύρωσιν τῆς ἐνεργείας παν-
τὸς εἶδους μαγείας. Καὶ οὕτω τελειώνει ὁ γάμος.

Εἰς τὴν Βόρειον Ἀφρικὴν, καὶ ἐξαιρέτως εἰς τὰς ἐ-
παρχίας τοῦ Μαρόκκου, ἀφοῦ ὁ νυμφίος φέρῃ μετὰ με-
γάλης πομπῆς τὴν νύμφην εἰς τὸν οἶκόν του, γίνεται
λαμπρὸν συμπόσιον, εἰς τὸ ὁποῖον οἱ ἄνδρες καὶ αἱ γυ-
ναῖκες ἐσθίουσι κατ' ἰδίαν. Μετὰ ταῦτα δὲ ὁ νυμφίος
εἰσάγεται εἰς σκοτεινὸν τινα θάλαμον, ἐνθα τὸν περι-
μένει ἡ νύμφη, καὶ τελευταῖον, δύο ὑπουργοὶ τῆς Κυβερ-
νήσεως, ἰστάμενοι εἰς τὴν θύραν, γράφουσιν ἀποδεικτι-
κὸν τῆς ἀθωότητος αὐτῆς, δι' οὗ ὁ ἀνὴρ δὲν ἔχει τὸ δι-
καίωμα νὰ τὴν ἀποβάλλῃ πλέον. Μετὰ τὸν γάμον δὲ, ὁ
μὲν νυμφίος διαμένει εἰς τὸν οἶκον ὀκτὼ ἡμέρας, ἡ δὲ
γυνὴ δὲν δύναται νὰ ἐξέλθῃ ὀκτὼ μῆνας.

(Ἐπεται Συνέχεια.)

ΤΟ ΚΟΛΟΣΣΑΙΟΝ ΤΗΣ ῬΩΜΗΣ.

Ἐκ τῶν διασωζομένων ἑρείπίων τῶν ἀρχαίων οἰκο-
δομημάτων τῆς Ῥώμης, λαμπρότερον καὶ μεγαλοπρε-
πέστερον τὴν σήμερον εἶναι τὸ Ἀμφιθέατρον τοῦ Οὐε-
σπασιανοῦ κυρίως λεγόμενον Κ ο λ ο σ σ α ῖ ο ν, εἴτε ἐκ
τοῦ ὑπερβολικοῦ μεγέθους τῆς κατασκευῆς αὐτοῦ, εἴτε
ἐκ τοῦ πλησίου κειμένου τότε κολοσσαϊκοῦ ἀγάλματος τοῦ
Νέρωνος.

Τὸ περίφημον τοῦτο Ἀμφιθέατρον ἐτχεδιάσθη πρότε-
ρον ὑπὸ τοῦ Αὐγούστου, ἀλλ' ἤρχισε τὴν κατασκευὴν
αὐτοῦ Φλάβιος ὁ Οὐεσπασιανός, ἐξ οὗ ἔλαβε καὶ τὸ
ὄνομα Φλαβιανὸν Ἀμφιθέατρον. Τίτος, ὁ υἱὸς καὶ
διάδοχος τοῦ Οὐεσπασιανοῦ, ἐξηκολούθησε τὸ ἔργον,
καὶ, ὡς πολλοὶ νομίζουσι, τὸ ἀπετελείωσε. Λέγεται δὲ
ὅτι μετεχειρίσθη εἰς τοῦτο τοὺς αἰχμαλωτισθέντας ἐκ
τῆς Ἱερουσαλὴμ Ἰουδαίους. Ὑπάρχει μ' ὅλον τοῦτο
παράδοσις εἰς τὴν Ῥώμην ὅτι δεκαπέντε χιλιάδες
ἀνδρῶν εἰργάσθησαν ἐντὸς δέκα ἐτῶν δι' αὐτὸ, ἥτις

ἂν ἀληθεύῃ, θέτει τὴν τελείωσιν τοῦ ἔργου ἐπὶ τοῦ Δομιτιανοῦ (81). Καὶ τῶνόντι αἱ γινόμεναι διὰ τὴν καθιέρωσιν αὐτοῦ σκληρόταται σκηναί, ἐν αἷς, ὡς λέγει ὁ Εὐτρόπιος (Ἰστ. Ζ.), πέντε χιλιάδες ζώων κατεσφάγησαν, πιθανολογοῦσιν ὅτι ἔλαβε τέλος ἐπὶ τοῦ ἀπανθρώπου τούτου τῆς φύσεως τέρατος.

Τὸ σχῆμα τοῦ Ἀμφιθεάτρου τούτου ἦτον ἑλλειψοειδές· ἡ δ' ἑκτασις αὐτοῦ τοσοῦτον μεγάλη, ὥστε ἐχώρει (εἰς τὰ καθίσματα) ὑπὲρ τὰς ὀγδοήκοντα χιλιάδας ψυχῶν, ἀφινομένου ἐλευθέρου τοῦ μὲ ὄμμα κακαλυμμένου ἀγωνιστηρίου. Ὁ δ' ἐξωτερικὸς περίβολος ἦτο κατεσκευασμένος διὰ λίθων συνδεδεμένων μετὰ σιδήρου, καὶ διηρημένος εἰς ἐβδόμηκοντα δύο στοάς, δι' ὧν εἰσέρχοντο εἰς τὰ διάφορα τοῦ οἰκοδομήματος μέρη. Μ' ὅλον ἔτι δὲ καὶ τὴν σήμερον τὰ εἰσόδια αὐτοῦ εἶναι τοσοῦτον λαμπρά, δὲν δυνάμεθα νὰ τὸ θεωρήσωμεν εἰμὴ ὡς λείψανον ἀπανθρώπου σκληρότητος.—Ἀπορίας ἄξιον εἶναι τῶνόντι πόσον οἱ Ῥωμαῖοι, καὶ κατὰ τοὺς χρόνους τῆς δόξης αὐτῶν μάλιστα, νύχαριστοῦντο νὰ τρέχωσι σωρηδὸν εἰς τὰ ἀμφιθέατρα, καὶ νὰ βλέπωσιν ἐκχυνόμενον καὶ πρὸς διασκέδασιν τὸ αἷμα τὸ ὁποῖον ἐπαγγελματικῶς ἔχυνον εἰς τὸ πεδῖον τῆς μάχης. Πολύτιμα καὶ σπάνια θηρία, ὡς λέοντες, παρδάλεις, τίγρεις κ τ λ. συνήγοντο πανταχόθεν, καὶ ἐτρέφοντο ἐπιτηδες διὰ νὰ θέλγῃσι τὰ ὄμματα τῶν θεατῶν, διασχίζόμενα συναλλήλως εἰς τὰ ἀμφιθέατρα· δραπέται δοῦλοι, κακοῦργοι, ἢ ὡς τοιοῦτοι νομιζόμενοι, ἀνιλεῶς ἐρρίπτοντο εἰς αὐτὰ, διὰ νὰ χρησιμεύσωσιν ὡς τερψικάρδιον θέαμα, μαχόμενοι μετὰ τῶν ἀγρίων θηρίων, καὶ ὁλόκληρα τάγματα μονομάχων κατεσφάζοντο ἀμοιβαίως, καὶ ὑπὲρ τοὺς δισχιλίους πολὺ λάκεις ἔκειντο νεκροὶ κατὰ γῆς! Πολλοὶ τῶν Χριστιανῶν αὐτοκρατόρων ἠγωνίσθησαν νὰ ἐμποδίσωσι τὰς ἀπανθρωπίας ταύτας, ἀλλ' ὅλα τὰ περὶ τούτου διατάγματα αὐτῶν ἔμειναν ἄκυρα μέχρι τῆς ἐβδόμης σχεδὸν ἑκατονταετηρίδος.

Τοῦ Κολοσσαίου ἡ λαμπρότης διέμεινεν ἕως τὸ 409

ἀπ. Χριστ, διότι κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο οἱ Γότθοι ὑπὸ τὸν Ἀλάριχον, λαφυραγωγήσαντες τὴν πόλιν τῆς Ῥώμης, ἔλαβον καὶ ὅλα τὰ ἀγάλματα καὶ τοὺς λοιποὺς καλλωπισμοὺς αὐτοῦ, καὶ ἔκτοτε τὸ ἔδαφός του ἐχρησίμευεν ὡς ἀγορὰ πλέον. Ἀλλὰ καὶ πάλιν τὸ κτίριον του διήγειρε μέγਾਲως τὴν ἐκπληξιν καὶ τὸν θαυμασμόν τῶν περιηγουμένων τὴν Ῥώμην, ὥστε καὶ ὁ κατὰ τὴν ὀγδόην ἑκατονταετηρίδα ἀκμάσας ἱστορικὸς τῆς ἐκκλησίας Βήδης ἀναφέρει τὴν ἐξῆς αὐτῶν παροιμιακὴν ἔκφρασιν. "Καθ' ὅσον διαμένει τὸ Κολοσσαῖον, θέλει διαμένει καὶ ἡ Ῥώμη. Ὅταν δὲ πέσῃ τὸ Κολοσσαῖον θέλει πέσει καὶ ἡ Ῥώμη, καὶ ἡ πτῶσις τῆς Ῥώμης, θέλει ἐπιφέρει καὶ τὴν τοῦ λοιποῦ κόσμου." Ἀπὸ τὴν δεκάτην τετάρτην ὁμῶς ἑκατονταετηρίδα ἤρχισαν νὰ τὸ ἐκγυμνώνωσι, λαμβάνοντες τοὺς λίθους αὐτοῦ, ὡς ἀπὸ κοινόν τι κτίριον, καὶ ἐξ αὐτοῦ κατασκευάσθησαν, κατὰ τοὺς νεωτέρους χρόνους, καὶ μάλιστα ὑπὸ τῶν Βαρβέρινων, διάφορα μεγαλοπρεπῆ οἰκοδομήματα. Πάπαι τινὲς μ' ὅλον τοῦτο, δείξαντες ἰδιμιτέραν τινὰ πρὸς αὐτὸ προστασίαν, τὸ διέσωσαν ἀπὸ τὸν παντελῆ του ὄλεθρον.

ΦΥΣΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ. Ἀρθρ. α.

Ἡ Φυσικὴ Ἱστορία εἶναι τὸ ἡδονικώτατον, ὠφελιμώτατον καὶ ἀναγκαῖον εἰς τὸν ἄνθρωπον μάθημα, διότι διδάσκουσα αὐτὸν τὰ ἥθη, τὰς συνηθείας καὶ τὰς ιδιότητας τῶν φυσικῶν σωμάτων, τὸν γεμίζει συγχρόνως καὶ ἀπὸ μέγιστον θαυμασμόν καὶ εὐγνωμοσύνην πρὸς τὸν ὕψιστον αὐτῶν Δημιουργόν, ὅστις καὶ εἰς τὰ μικρότερα του ἔργα ἀναδεικνύει πάντοτε τὴν ἄπειρον Σοφίαν καὶ Παντοδυναμίαν του.

Ἀλλ' ἐνῶ ὅλα τὰ σοφὰ ἔθνη πλημμυροῦσιν ἀπὸ διάφορα Φυσικῆς Ἱστορίας συγγράμματα, τὰ μὲν πληρέστερον, τὰ δὲ καὶ συνοπτικώτερον περὶ αὐτῆς δια-